

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 178/2023-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED]

[REDACTED], proti postupu a uzneseniu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 91/2023 z 9. februára 2023 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **nevyhovuje.**
2. Ústavnú sťažnosť **odmieta.**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 24. marca 2023 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 a 3 ústavy postupom a uznesením ústavného súdu č. k. I. ÚS 91/2023 z 9. februára 2023 (ďalej len „napadnutý postup a uznesenie ústavného súdu“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že ústavný súd napadnutým uznesením odmietol ako zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť sťažovateľa doručenú ústavnému súdu 23. decembra 2022, ktorou namietal porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 8/00 a jeho oznámeniami zo 16. novembra 2022 a z 9. decembra 2022 v súvislosti

s odmietnutím vyhotovenia fotokópií z trestného spisu. Ústavný súd napadnutým uznesením zároveň nevyhovel žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti v podstatnom namieta, že ústavný súd napadnutým uznesením arbitrárne odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa vedenú na ústavnom súde pod sp. zn. I. ÚS 91/2023 a zároveň arbitrárne nevyhovel žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

4. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie označených ustanovení ústavy, ako aj označených základných práv sťažovateľa napadnutým postupom a uznesením ústavného súdu, napadnuté uznesenie ústavného súdu zrušil a prikázal mu znova konať a rozhodnúť, zakázal ústavnému súdu pokračovať v porušovaní základných práv sťažovateľa a priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 eur.

5. Sťažovateľ zároveň ústavný súd požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie označených ustanovení ústavy a označených základných práv sťažovateľa napadnutým postupom a uznesením ústavného súdu. Podľa názoru sťažovateľa k porušeniu označených ustanovení ústavy a označených základných práv sťažovateľa malo dôjsť tým, že ústavný súd napadnutým uznesením arbitrárne odmietol predchádzajúcu ústavnú sťažnosť sťažovateľa (vedenú na ústavnom súde pod sp. zn. I. ÚS 91/2023) a zároveň arbitrárne nevyhovel žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

7. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

8. Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Napriek absencii právneho zastúpenia sťažovateľa a z toho vyplývajúcim viacerým nedostatkom niektorých zákonom ustanovených náležitostí ústavnej sťažnosti ústavný súd nepovažoval

za potrebné vyzývať sťažovateľa na doplnenie jeho podania, vyhodnotiac ho za obsahovo natoľko zrozumiteľné, že umožňuje realizovať ústavný prieskum.

10. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľom formulované argumenty ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť je potrebné odmietnuť ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde v spojení s § 55 písm. c) zákona o ústavnom súde.

11. Z obsahu aktuálnej ústavnej sťažnosti jednoznačne vyplýva, že sa ňou sťažovateľ domáha preskúmania a zrušenia konkrétneho rozhodnutia ústavného súdu, ktorého predmetom bolo rozhodovanie o sťažovateľovej predošlej ústavnej sťažnosti smerujúcej proti postupu krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1T 8/00 a jeho oznámeniam zo 16. novembra 2022 a z 9. decembra 2022.

12. Podľa čl. 133 ústavy proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok; to neplatí, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie zriadeného na uplatňovanie medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie ústavného súdu.

12.1. Podľa § 55 písm. c) zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania je neprípustný, ak sa ním navrhovateľ domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu. Podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý je neprípustný.

13. Z citovaných ustanovení zákona o ústavnom súde jednoznačne vyplýva, že ústavný súd nedisponuje v konaní o ústavnej sťažnosti právomocou preskúmať svoje vlastné právoplatné rozhodnutia, resp. im predchádzajúce postupy. Ak sa na ústavný súd fyzická osoba alebo právnická osoba s takto formulovanou ústavnou sťažnosťou obráti, musí ju ústavný súd, rešpektujúc § 55 písm. c) zákona o ústavnom súde, vyhodnotiť ako neprípustnú (I. ÚS 90/2023).

13.1. Popísaný koncept je diktovaný čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, pričom výnimka uvedená v tomto článku ústavy je v okolnostiach konkrétnej veci sťažovateľa irelevantná, keďže sťažovateľ netvrdí a ani nepreukázal existenciu rozhodnutia orgánu medzinárodnej organizácie zriadeného na uplatňovanie medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, na základe ktorého vznikla Slovenskej republike povinnosť v konaní pred ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie ústavného súdu.

14. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. c) zákona o ústavnom súde ako neprípustnú (bod 2 výroku tohto uznesenia).

15. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v jeho ústavnej sťažnosti.

IV.

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom

16. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiada, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015).

17. Ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade u sťažovateľa nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z obsahu ústavnej sťažnosti a výsledku jej posúdenia ústavným súdom (ako to vyplýva z časti III tohto uznesenia) je zrejmé, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015, II. ÚS 193/2020). Keďže nebol splnený jeden z nevyhnutných predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel (bod 1 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. apríla 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu